

Бре комаръ се лютъ изпрѣчи
 Съсь тояга въ ржката;
 Трѣпна Тошко и къмъ кжщи
 Пакъ си плюна на краката.

Бѣга Тошко, а комаря —
 Подиръ него тичомъ тича,
 Тошко моли за спасение
 И изъ дупкитѣ наднича.

И най-послѣ въ умора
 Спрѣ се Тошко и застана,
 Сбиха се комаръ и Тошко —
 Тошко побѣденъ остана.

То добрѣ, че се намѣри,
 Малко птиче отъ полето,
 Грабна Тошко подъ крилѣтъ.
 И отнесе го въ небето...

Но когато да пристигнатъ
 И да влѣзатъ въ небесата
 Гръмна пушка и провали
 На птиченцето крилата.

Цѣлъ вѣвъ трѣпки разтреперанъ
 Тошко вѣвъ морето пада,
 Гледа мрѣнка рибка право
 Него отдалечъ напада.

Почна се борба ужасна,
 Що да стори той се чуди...
 И отъ страхъ голѣмъ клѣтия
 Отъ сънъ тежъкъ се събуди.

Л. С.

